

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 370 /DPSS
DATA 15.02.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
73 22.02.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii nr. 13/2007 – legea energiei electrice, publicată în M. Of. nr. 525 din 22 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare și a Legii nr. 351/2004 – legea gazelor, publicată în M. Of. Nr. 679 din 28 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de 7 senatori – PD-L (Bp. 554/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completării ulterioare*, și a *Legii gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare*, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul majorării de cinci ori a limitelor maxime ale amenzii aplicate în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute de aceste legi.

II. Observații

1. În ceea ce privește instrumentul de prezentare și motivare, apreciem necesară reexaminarea propunerii legislative din punctul de vedere al fundamentării soluțiilor legislative. Astfel, singura argumentare a majorării limitelor maxime ale amenzilor aplicate pentru contravențiile săvârșite în domeniul energiei și al gazelor o reprezintă plângerile reprezentanților Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei.

Or, lipsa de eficiență a regimului sancționator în această materie nu se poate considera remediată doar prin majorarea limitelor maxime ale amenzilor, ci trebuie avute în vedere ansamblul reglementărilor în această materie. Așa cum în repetate rânduri s-a susținut și în materie penală, simpla majorare a limitelor pedepselor nu conduce la reeducarea infractorului.

Pentru a fi eficientă, reacția socială contra faptelor ilicite trebuie să se desfășoare pe mai multe planuri, iar aplicarea sancțiunilor juridice pentru restabilirea ordinii trebuie să fie circumstanțiată, amenda nefiind singura sancțiune aplicabilă pentru săvârșirea acestor contravenții.

Majorarea nejustificată a limitelor maxime ale amenzilor aplicabile poate avea un efect advers celui dorit de inițiatori, respectiv acela al încurajării comportamentului ilicit datorat imposibilității plății unei amenzi prea mari.

Așadar, o astfel de măsură trebuie susținută de argumente concrete și justificată în mod temeinic, așa cum impun chiar normele de tehnică legislativă.

Potrivit art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte”.

Totodată, art. 30 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* stipulează că: „Instrumentul de prezentare și motivare include conținutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secțiuni:

a) motivul emiterii actului normativ-cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul

proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic-efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic-implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;

f) activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare-modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale”.

2. Dispozițiile art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 statuează că „Sanctiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal”.

În baza acestui act normativ, legiuitorul a stabilit limitele amenzilor în concordanță cu realitățile economice și proporțional cu gradul de pericol social al faptei săvârșite de la data adoptării celor două legi organice, respectiv Legea nr. 13/2007 și Legea 351/2004.

Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2005, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 122/2007 au fost aduse

modificări *Legii nr. 351/2004*, în sensul majorării limitelor amenzilor aplicate în sectorul gazelor naturale în cazul săvârșirii contravențiilor. Așadar, până în prezent, asupra prevederilor *Legii gazelor*, incidente domeniului contravențional, au operat două modificări legislative de substanță, circumstanțe în care această inițiativă legislativă este insuficient motivată.

3. De asemenea, ar fi fost necesară inserarea unor dispoziții care să reglementeze data la care intră în vigoare majorarea acestor limite ale amenzilor, având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1) și alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, potrivit cărora dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului